

fang, de er indkaldt til tjeneste. Ansættelsesforholdets begyndelsestidspunkt og ophørstidspunkt vil være afgørende. For så vidt angår værnepligtige er begyndelsestidspunktet det tidspunkt, på hvilket de efter indkaldelse møder eller skulle møde for at indtræde eller genindtræde i forsvaret. Hjemsendelsestidspunktet er afgørende for ophørstidspunktet.

Militært personel, såvel ansatte som indkaldte, har dog fortsat visse pligter, som påhviler dem også efter hjemsendelsen.

Som pligter, der påhviler hjemsendt personel, kan f.eks. nævnes tavshedspligt med hensyn til forhold, som den pågældende er blevet bekendt med under tjenesten, og hvis hemmeligholdelse ifølge sagens natur er påkrævet eller foreskrevet efter bestemmelser for den militære sikkerhed, forskriftsmæssig opbevaring af eventuelle våben, uniform og anden udleveret udrustning.

Det fremgår af den militære retsplejelov § 40, at disciplinarmidlerne belæring, tilrettevisning eller overflytning til anden tjeneste kan anvendes over for alle undergivne. De øvrige disciplinarmidler kan derimod ikke anvendes over for officerer og faste befalingsmænd eller dermed ligestillede, medmindre de pågældende er elever på en militær skole.

Ud fra lighedsbetragtninger er der ikke fundet grundlag for at medtage en lignende bestemmelse i forslaget til militær disciplinarlov. Afgørende for hvilket disciplinarmiddel, der skal bringes i anvendelse, er, at det i den konkrete situation er det bedst egnede disciplinarmiddel, der finder anvendelse, ikke mindst af hensyn til den pædagogiske effekt, det valgte disciplinarmiddel må antages at have. Der vil være forskel på, hvilket disciplinarmiddel, der i den konkrete situation må antages at have den tilsigtede effekt på eksempelvis en ældre officer og en uerfaren værnepligtig.

I forslaget til § 3 vedrørende væbnet konflikt er ikke medtaget en bestemmelse svarende til forslaget til militær straffelov § 2, nr. 3, idet de forhold, der er omfattet af denne bestemmelse, er af så alvorlig karakter, at der ikke er grundlag for at antage, at sådanne forhold kan resultere i et disciplinarmiddel. Desuden er denne personkreds uden for disciplinarlovens primære anvendelsesområde.

Som det fremgår af forslaget til §§ 2 og 3, omfatter personkredsen også internerede, udenlandske militærpersoner, jf. § 2, stk. 2, henholdsvis krigsfanger mv., jf. § 3, nr. 2. Såvel de nugældende som de foreslåede bestemmelser er en forudsætning for at opfylde Danmarks internationale forpligtelser. Beskrivelsen svarer til gældende militære straffelov §§ 5, stk. 2, og 6,

nr. 2, og forslaget til § 1, stk. 2, og § 2, nr. 2, i militær straffelov.

Disciplinansvaret er knyttet til personen og er således ikke territorielt begrænset. Lovforslaget indeholder derfor ikke en bestemmelse svarende til § 2 i den gældende militære straffelov om lovens territoriale gyldighedsområde.

Kapitel 3

Pligtforsømmelser og disciplinarmidler

Til §§ 4 og 5

Bestemmelserne angiver de pligtforsømmelser, som skal kunne medføre disciplinarmidler.

De foreslåede bestemmelser er ganske detaljerede. En mere generel, bredt formuleret bestemmelse om disciplinansvarets grænser svarende til tjenestemandslovens § 10 har været overvejet, men under hensyn til de omfattede personers retssikkerhed angiver reglen så præcist som muligt de enkelte overtrædelser og indeholder kun en generelt formuleret opsamlingsbestemmelse om pligtforsømmelser. Der har i denne forbindelse også været lagt vægt på, at personkredsen, der efter forslaget skal være omfattet af disciplinarreglerne, er bredere end efter tjenestemandsloven.

Gerningsbeskrivelsen i § 4, nr. 1, 2, 3, 4 og 5 er bygget over forslag til militær straffelov § 11 (ulydighed), § 13 (respektstridig opførsel), § 19 (krænkende behandling af sideordnede) og § 23 (om ordensforstyrrelser, herunder i udlandet). Bestemmelserne i nr. 6-9 er bygget over forslaget til militær straffelov § 24 (vagtforseelse), § 25 (udeblivelse), § 26 (militært hærværk) og § 28 (den almindelige bestemmelse om pligtforsømmelse).

Det forudsættes, at den foreslåede bestemmelse i § 4, nr. 8 (militært hærværk), ikke medfører en ændring i den nuværende praksis, hvorefter mindre alvorlige og uforsætlige tilfælde af tab af udrustning mv. normalt ikke medfører, at forholdet resulterer i en disciplinarretlig sanktion, jf. herved også bemærkningerne til forslag til militær straffelov § 26.

De foreslåede bestemmelser i § 5, stk. 1 og 2, svarer til bestemmelserne i forslag til militær straffelov §§ 15, 17, 18 og 16.

Forhold, der er beskrevet i forslag til militær straffelov § 12 (mytteri), § 20 (indtagelse af bl.a. alkohol), § 21 (overtrædelse af promillegrænser), § 22 (besiddelse og indtagelse af euforiserende stoffer) og § 27 (overtrædelse af visse forbud), er ikke medtaget i forslaget til militær disciplinarlov, da disse forhold er af